

Asfaltpuingranulaat wordt steeds meer gebruikt. De verschillende asfaltnormen (EN 13108-1 tot EN 13108-7) laten asfaltpuingranulaat als grondstof toe. In EN 13108-8 worden de eisen voor asfaltpuingranulaat als grondstof vastgelegd op een manier die vergelijkbaar is met de specificaties voor toeslagmaterialen of bindmiddelen.

Aan de hand van de resultaten van een identificatieproef moet worden aangegeven wat het aandeel is van materialen uit groep 1 (beton, baksteen, mortel, metaal, funderingsmateriaal) en groep 2 (synthetische materialen, hout en plastic).

Het type van bindmiddel en het gemiddelde bindmiddelgehalte van de opslaghopen moet gedocumenteerd zijn en moet worden opgegeven. Van het bindmiddel in het asfaltpuingranulaat moet, indien gevraagd, ook het verwekingspunt of de penetratie worden opgegeven, volgens de categorie-indeling in de norm.

De korrelverdeling van de toeslagmaterialen uit het asfaltpuingranulaat moet worden verklaard op grond van proeven met een reeks zeven, die afhankelijk is van de grootste korrelafmeting.

De korrelgroep van het asfaltpuingranulaat moet bekend zijn.

Voor een voorraad asfalt dat voor een bepaalde toepassing is teruggewonnen, vermeldt de norm (facultatief) de volgende eigenschappen:

- de verschillende bestanddelen waaruit deze voorraad samengesteld werd;
- de soort en de eigenschappen van de toeslagmaterialen in het teruggewonnen asfalt;
- de homogeniteit van de voorraad.

De proeven ter bepaling van de eigenschappen worden verricht op een aantal monsters dat van de grootte van de voorraad afhangt.

De norm voor asfaltpuingranulaat is niet geharmoniseerd. CE-markering is dus niet van toepassing.

Referenties

- prEN 13108-8:2005 – Bituminous mixtures – Material specification – Part 8 : Reclaimed asphalt